

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ærumnæ D. N. Jesu Christi

Thomé <de Jesus>

Monachii, 1676

Exercitium circa diversos Judices Christi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45834)

rem DEI, cui soli desideret perfectè placere, eum imitando, hic intelliget, quàm malè impendantur horæ, quibus curat suum honorem; & quantum boni sit in sui confusione; quantum lucri in perdendo apud homines, ac damni in lucrando apud eosdem. Scio, lege DEI nos ad hoc non obligari; scio tamen etiam, si quis perfectè ac simplici animo imitetur Christum, nihil damni adire. Dicit Isaias, illi propter suam magnam humilitatem non esse administratam justitiam: *In humilitate iudicium ejus sublatum est.* & addit; *Generationem ejus quis enarrabit?* Si ergo silentio suo tot Sanctos, tot Religiones, tot bona cælestia progeneravit Christus; an ejus amore tacere, ejus imitandi studio, fructu carebit? ô si DEUS omnibus aperiret hanc veritatem! ô si daret cognoscere pacem, gustum, quietem, ac divitas animæ, hanc viam perfectæ mortificationis ingressæ? certò viderent paradysum in terra. Sed qui hucusque non pervenit, cui tacere videtur nimis grave, saltem sit cautus & tranquillus in loquendo, plûsque confidat in DEO, quàm in sua justitia, ut habeat DEUM pro se.

*Isa. c. 53.
vers. 8.*

EXERCITIUM

Circa diversos Judices Christi.

I.

O Mi bone JESU! éstne hîc locus tuus? non ampliùs adis loca diversa, ut ibi edas consueta miracula, & doceas veritatem cælestem; neque vadis ab uno templo ad aliud, ut ibi adoreris & colaris pro eo, qui es? quin potiùs ab uno corde concedis in aliud, ut ameris ibi charitate sincerâ, desidereris, agnoscaris, quàm ut obeas hæc impia tribunalia? Mi Domine! cælum & terra te laudet, omnis creatura te adoret, omne corte amet, qui te sic demittis pro me: cùmque ego sim reus, tu accusaris, judicaris, damnaris. Adoro istos excessus amoris tui erga me, mi optime JESU! quòd me reservaveris tuo solius iudicio, ipse verò subeas iniqua iudicia mundi. Adoro te, Bonum animæ meæ, quòd pati volueris, quæ debueram ego. Nullus injustus iudex me tam malè condemnare potest, quin pejora meruerim: & nullus erga te potest esse tam benignus, ut satis agnoscat, quantâ veneratione, obsequio, amore

*Demerita
nostra satis
castigari
nequeunt.*

amōre sis dignus. At quia mea res bono loco esse nōn potuit, nisi judicaretur cum misericordia, voluisti tu, o bonitas divina, esse meus iudex, & onerare tuam innocentiam meā malitiā & sententiā, quam ego promerui.

II. Quantō melius ego comparerem in ædibus horum ^{Pro quibus} iudicum, DEUS animæ meæ, quàm tu? quia cum tota sua malitia ^{Christus in} nihil inveniunt, quod reprehendant in tua sanctitate: sed in me ^{persona no-} haberent, in quo iustissimè effunderent omnem furiam suæ ma- ^{stratice-} litie: in me inveniunt, quod quærunt in te: in me sine scelere ^{do} exequerentur, quidquid immeritò exercent in te: mihi possent eruere oculos, quibus multa malè aspexi: possent amputare linguam, quā plurima sum malè locutus: secare in frustra corpus onustum peccatis: evellere cor, quo te non amavi: condemnare opera, & mores legi tuæ contrarios: adimere vitam, quam non impendi in tuis obsequiis, ut optimè nōsti, DEUS ac Dominus meus. Si quærebant hominem, qui omnia bona corrumpit, me invenissent: Si malefactorem iustè tollendum è medio, venissent ad me. Sed tu, misericordia infinita, qui verè me amas, ac meam salutem desideras, dissimulas mecum, & iudicio tuo paterno reservas: & exponis te, DEUS animæ meæ, odio impiorum iudicum, hostium tuorum, ut iniquè te condemnent pro tali, qualis ego revera sum. Quid dicam, o mi supreme & iustissime Iudex! de ista commutatione tam pia, tam plena misericordiæ? huic me offero, & remitto, quidquid invenitur in me: & quia bene scis, pro quo hoc facias; ne permittas, Domine, ut in me tanta misericordia frustra sit. Duc meum cor tecum per horum iudicum domos; illumina illud veritate, quam istic doces; inflamma me amore tuī, ut te ibi adorem, & amem inter tot blasphemias, quas ibi pro me sustines.

III. O Iudices iniqui & inhumani! si novissetis, quem ^{à iudicibus} habeatis captivum, quomodo mutaretis cum eo vestrum officium, ^{non est a-} & ad pedes ejus prostrati imploraretis misericordiam? Sed, o ^{gnatus,} Domine & amor animæ meæ! pro te solo jacet Justitia, pervertuntur leges & jura, in oblivione est virtus. Doce me, Domine, divinam hanc sapientiam, ut vincam tacendo, triumphem patiēdo,

*Quos Chri-
stiani mali-
tiam superat,*

tiendò, justifier, quando judicor injustè. Sed ò DEUS, ego sum talis, ut omnia, quæ te video pati, me condemnent. Ego sum peior istis judicibus; quia illi te non noverunt, nec adorant: ego te adoro, & cognosco, & fide teneo tuam doctrinam, laudo actiones tuas; & tamen quando prodit amor proprius, & contradicit suæ voluntati & sanctissimæ legi, ego te traho ad tot ac tam improbos Judices, quot sunt mali appetitus mei. Quoties, ò divina Majestas! te non respicio, cum sciam te esse intra me, & inspirare mihi veritates tuas! ego tibi alapas dedi, ego te jussi tacere, ut locum haberent meæ malæ cupiditates. Quoties, velut alter Anas calumniatus fui tuam doctrinam, ut meam doctrinam justificarem! quoties pro stultitiâ habui, quæ tu docuisti de contemptu mundi, quæque credo & veneror; sed perverso judicio inhonoravi te, vanitatem cordis mei secutus! Misericordia, Domine, misericordia! cum ego revera sim talis, tu taces, & ego me justifico: tu traheris in manus inimicorum, & ego queror. Tu moreris, & amas infinito amore illos ipsos, qui tibi negant justitiam; & apud me totâ vitâ meâ durant querelæ, dolor & odia: tu sinis te judicari ab omnibus, & ego à nemine judicari volo. O bonitas infinita, quandonam hæc mutabuntur? quando, ò sponse vitæ meæ! te semper habebō ob oculos, ut imiter te in omnibus; quando magis curabo fieri tibi similis, quàm placere hominibus?

*Omnia
creatura
vindictam
incurrunt.*

IV. O DEUS meus, Salvator meus, & sapientissimus Magister meus. desinat ab hæc hora mea præsumptio, Confiteor malitiam & superbiam meam: desidero te imitari cum gratia tua, tacendo & sufferendo omnia sine discrimine. A modo & in posterum, Domine mi, ab hæc horâ in perpetuum do licentiam omni creaturæ, ut mihi prævaleant, contra me insurgant & à me pœnas exigant injuriarum, quibus affeci te. Bene scio, DEUS meus, nisi tu continuisses creaturas tuas, pridem insurrecturas fuisset contra me, tanquam contra ingratum hostem tuum. Quia verò me defendis, nolî amplius me relinquere, ut tam diu maneam perversus: sed incipe statim, Bonum animæ meæ! me convertere: transforma me in te, ò summa perfectio! da mihi perfectum amorem eorum, qui malè me tractant, malè mihi loquun-

me, malè me judicant: quia in hoc est vera sapientia, quam tu me doces. Mirabatur Propheta tuus Isaias, videns in spiritu fructum, quem recepisti è multis animabus, adjutis per humilitatem, quâ te subjecisti malis iudicibus. Et ego, Domine, quid magni præstabo, si amore tui, Deus meus, fecero peccator, quod tu fecisti pro me, ut colligeres aliquem fructum amoris, legis & sapientia divina, ac vitæ æternæ, quam mihi promeruisti? ô mi Domine, ego sum, qui sum; & tu es, qui es. Hoc igitur erit operæ tuæ, ut quod ego propono, tu efficias gratiâ tuâ. Fac in me, Domine, quod desideras: infunde mihi, quod à me petis; ut, quando me quaeris, invenias omnia ad votum tuum.

V. O bone JESU! qui se videret vinctum pro te, abjectum atque despectum à mundo, inhonoratum ab hominibus, malè judicatum ab omnibus; simul tamen exemplo tuo quietum, gratiâ tuâ tacitum, patientem, bene contentum, puròque amore te complectentem, ô quàm ille dives! quàm sapiens foret! quàm letus! Quando interiora mea tibi dicent ex corde: DEUS MEUS, perfectum bonum meum, abundantia mea plena, & satietas mea sufficiens! ita mi bone JESU! veni in cor istud: veni ad hunc miserum peccatorem, qui desiderat te semper secum manere? Dimitte modò, Domine, has domos iniquorum Judicum; & si apud malos libenter es, ego pejor sum illis: si te delectat humiliari, satis apud me humiliationis invenies: si libenter moraris, ubi convertere possis aliquam animam, in me habes multa, quæ vertas: si expectas, ut mihi possis conferre aliqua dona gratiæ, veni, veni ad me Domine, & hoc sufficiet mihi. Ingredere, ô lux & anima mea! in cor meum. Hic te cognoscam, hic te adorabo, te amabo, complectar, & apprehendam; neque dicam cum Jacob: *Non te dimittam, nisi benedixeris mihi.* Sed cum sponsâ tuâ: *Tenebo te, neque dimittam.* O quando venies, Domine? quando videbo te, lux oculorum meorum! amor meus, ac dulcedo mea? si fructus sententiæ injustè contra te latæ, & à te summâ humilitate ac silentio exceptæ, est, ut sicut Isaias dicebat, hâc viâ invenires multas oves perditas, multas animas errantes, quas reduceres in viam bonam; multos filios, qui te amarent; multos cæcos, qui te cognoscerent;

Summa felicitas amore IESU contemni.

Gen. 32. 26.

Carth. 3. 4.

Isa. 53. 11.

rent; multos deceptos, qui te desiderarent ac possiderent; ego sum, Domine, magis perdita ovis, quam ulla alia. Reperi me, Domine & Salvator meus! reduc me in viam bonam, Redemptor meus! pone me juxta te, ô bone Pastor! Ego te adoro, te cognosco, ac desidero amare te toto corde. Purifica me, expoli me, & fac me, qualem me esse desideras.

*Extra Dei
omnia no-
cent.*

VI. O quanto melius mihi est in manibus tuis, quam tibi in manibus inimicorum tuorum! quia tu videns te coram illis ligatum, nullum verbum dixisti, sed illis permisisti te totum, quasi ab eis dependeret salus tua, cum ipsi facerent omnia contra jus fasque. Ego si me permittam tuis manibus, mi sincere Judex & Amice! possum loqui, clamare, à te audiri & consequi misericordiam. In his manibus melior fit causa mea; in his invenio justitiam, quâ careo; & nescio, quid me excæcet, ut te fugiam, & quæram potius judicium mundi. Omnes quærent mihi facere malè; solus tu, Pater meus, æternus & amabilis Judex, quæris meum bonum, & suppeditas quidquid mihi deest, ut merear bonam sententiam; & ego te defero. O qui te nunquam fugisset, nunquam deseruisset hunc Patrem piissimum! nunc redeo Domine: nunc subjicio me tibi: nunc me trado in manus tuas. Recipe me in cor tuum, include me pectori tuo, uni me spiritui tuo, subijce me totum voluntati tuæ; ut vivam, non aberrem; ut me ipsum horream, te amem, te possideam, ô Deus meus, ô amor meus, ô benignissime Judex meus, ô Pastor meus, ô bone Jesu, & Salvator meus, semper, semper, semper!

O sacratissima DEI Mater & Virgo purissima! in cujus corde regnavit semper hic Dominus, & in eo solo perfectè quievit in hoc mundo: quia es Mater peccatorum, adjuva istum, qui coram te stat. Monstra tua materna viscera, & impetra mihi à Domino veritates, quas docet, ut semper totam vitam meam gubernent. O curia cælestis, quæ semper intueris magnitudinem hujus Domini, & secura es de fructibus ærumnarum illius: impetra mihi spiritum, quo jam vivitis, ut per humilitatem hujus Domini merear vestrum consortium

in æternum.

ÆRUMNA